

**“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिन, जसद्वारा सृष्टिको आदि-मध्य-
अन्त्यलाई जानेर तिमी बुद्धिमान बनेका छौ।”**

प्रश्न:- आत्मा एवं शरीर दुवैलाई पवित्र बनाउने तथा राजाई पदको अधिकार लिने सहज विधि के हो?

उत्तर:- तिमी साधमा देह सहित जे जति पनि पुराना मूल्यहीन चीज छन् त्यसलाई सट्टापट्टा गर। बाबालाई सुम्पिदेऊ। पूरा बलि चढ, बाबालाई तिमी ट्रस्टी बनाऊ। श्रीमतमा चलिरह्यौ भने आत्मा र शरीर दुवै पवित्र बन्छन्। राजाई पद प्राप्त हुन्छ। जनक पनि बलि चढे, त्यसैले उनलाई जीवन मुक्ति मिल्यो। तिमी बच्चाहरूले पनि बाबालाई बच्चा (वारिस) बनायौ भने २१ जन्मको अधिकार मिल्छ।

गीत:- नयनहीन को राह दिखाओ प्रभु...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। यो भक्तहरूले भगवानलाई पुकारेका हुन्। भगवानलाई पूरा नजान्नाले मनुष्यहरू कति दुःखी छन्। कति कष्ट उठाउँछन्, भक्तिमार्गमा। केवल यो जन्मको मात्रै कुरा होइन, जब देखि भक्तिमार्ग सुरु भयो त्यस बेला देखि धक्का खाँदै आइरहेका छन्। भारतखण्डमा नै पूज्य देवी-देवताहरूको राज्य थियो, जसलाई स्वर्ग सचखण्ड भनिन्थ्यो। अहिले भारतवर्ष झुटखण्ड भएको छ। भारतखण्डको महिमा धेरै छ किनकि परमपिता परमात्माको जन्मभूमि हो। उहाँको यथार्थ नाम शिव नै हो। शिवजयन्ती मनाउँछन्। रुद्र वा सोमनाथ जयन्ती भनिदैन। शिवजयन्ती वा शिवरात्रि भनिन्छ। अहिले सबै नयनहीन, बुद्धिहीन भएका छन् किनभने सबैमा ५ विकार प्रवेश भएको छ। रावणले नयनहीन र बुद्धिहीन बनाएको छ, एक अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन्। भारतखण्ड जब स्वर्ग थियो तब दुःखको नाम निशान थिएन। स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ हेविनली गड फादर। सबै भक्तहरूको भगवान त अवश्य पनि एउटै हुनुपर्छ नि। सबै नयनहीन छन् अर्थात् ज्ञानको नेत्र वा दिव्य नेत्र छैन। भगवानुवाच- म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। श्रीमद्भगवद्गीता हो मुख्य। श्री अर्थात् श्रेष्ठ मतबाट अब तिमीलाई बुद्धिमान बनाइन्छ। दिव्य चक्षु अर्थात् ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनुहुन्छ। वास्तवमा ज्ञानको तेस्रो नेत्र तिमी ब्राह्मणहरूलाई मिल्छ, जसबाट तिमी बाबालाई र बाबाको रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ।

यतिबेला सर्वव्यापी छ- देह अहंकार वा ५ विकार, त्यसैले सबै घोर अन्धकारमा छन्। तिमी बच्चाहरूको साथमा ज्ञान-प्रकाश छ। तिमी आत्माले सारा संसारको इतिहास-भूगोललाई जानेको छ। पहिला तिमीहरू सबै अज्ञानतामा थियौ, ज्ञान अन्जन सतगुरु दिया, अज्ञान अन्धेर विनाश... जो पूज्य थिए उनै फेरि पुजारी बनेका छन्। पूज्य छन् उज्यालोमा, पुजारी छन् अँध्यारोमा। परमात्मालाई आफैं पूज्य आफैं पुजारी भन्न मिल्दैन। उहाँ त हुनुहुन्छ नै परमपूज्य, सबैलाई पूज्य बनाउनेवाला। उहाँलाई भनिन्छ परमपूज्य परमपिता परमात्मा। कृष्णलाई यस्तो कहाँ भनिन्छ र! उनलाई सबैले परमपिता भन्दैनन्। निराकार गडलाई नै सबैले गड फादर भन्दछन्। हो, उहाँ पनि आत्मा तर परम हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ। आत्मा र परमात्माको रूप उस्तै छ। अवश्य हामी आत्मा हौं, उहाँ परम आत्मा सदैव परमधाममा रहनेवाला

हुनुहुन्छ। अंग्रेजीमा उहाँलाई सुप्रीम सोल भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी गायन पनि गछौँ— आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल... यस्तो होइन— परमात्मा, परमात्मा से अलग रहे बहुकाल। होइन। पहिलो नम्बरको अज्ञानता हो आत्मा सो परमात्मा, परमात्मा सो आत्मा भन्नु। आत्मा त जन्म-मरणमा आउँछ। परमात्मा कहाँ पुनर्जन्ममा आउनुहुन्छ र! बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— तिमी स्वर्गवासी पूज्य थियौ। यो सारा ईश्वरीय परिवार भयो नि। ठीक छ, यो त भन— तिमी माता-पिता कसलाई भन्दछौ? यो कसले भन्दछ? आत्मा भन्दछ— तिमी माता-पिता.... तिम्रो कृपाले स्वर्गको सुख... यस्तो सुख हामीलाई स्वर्गमा मिलेको थियो। माता-पिता आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ अनि हामी उहाँका बच्चा बन्छौँ। बाबा भन्नुहुन्छ— म संगममा नै आएर राजयोग सिकाउँछु नयाँ दुनियाँको लागि।

बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले मलाई बिर्सिँथौ। मेरो त शिवजयन्ती पनि यहाँ नै मनाउँछन्। गायन पनि छ शिवरात्रि। कुनचाहिँ रात्रि? यो ब्रह्माको बेहदको रात हो। संगममा आएर रातबाट दिन अर्थात् नर्कबाट स्वर्ग बनाउनुहुन्छ। शिवरात्रिको अर्थ पनि कसैलाई थाहा छैन। भगवान हुनुहुन्छ निराकार। मनुष्यहरूको त जन्म-जन्ममा शरीरको नाम बदलिइरहन्छ। परमात्मा भन्नुहुन्छ— मेरो शारीरिक नाम छैन। मेरो नाम शिव नै हो। म केवल बूढो वानप्रस्थी तनको आधार लिन्छु। यिनी पूज्य थिए, अब पुजारी बनेका छन्। शिवबाबा आएर स्वर्ग रचनुहुन्छ। हामी उहाँका बच्चा हौ भने अवश्य पनि हामी स्वर्गको मालिक हुनु पर्छ नि। उहाँ शिवबाबा हुनुहुन्छ सबैभन्दा उँच। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पार्ट आ-आफ्नो छ। हरेक कलाकारको आ-आफ्नो पार्ट छ। हरेक आत्मामा आफ्नो सुखको पार्ट निश्चित छ। बाबा आएर कल्प-कल्प तिमीलाई स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ, जसलाई भुलेका छौ। भन्ने गर्छन्— फलाना स्वर्गवासी भयो। अहो अहिले त नर्क छ, त्यसैले पुनर्जन्म पनि त नर्कमा नै लिन्छ, हैन र! तिमी फेरि किन उनलाई नर्कको भोजन ख्वाउँछौ! पतित ब्राह्मणलाई खुवाउँछौ, प्याज आदि खुवाउँछौ। त्यहाँ यी सबै कहाँ हुन्छन् र! हेर त संसारको हालत कस्तो भएको छ! भगवानुवाच— अब म तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिन्छु। तिमी फेरि राजाहरूको पनि राजा बन्छौ। देवी-देवताहरू ८४ जन्म भोगेर पूज्यबाट पुजारी बनेका छन्। तिमीलाई थाहा छ— हामी शिवबाबाको बच्चा बनेका थियौ। शिवबाबाले स्वर्गवासी बनाउनु भएको थियो, त्यसैले सबैले उहाँलाई याद गर्छन्। ओ गड फादर रहम गर्नुहोस्। साधु पनि साधना गर्छन् किनकि यहाँ दुःखी छन्। त्यसैले निर्वाणधाम जान चाहन्छन्। आत्मा परमात्मामा लीन त हुँदैन। यो मान्नु भूल हो। अब तिमी भन्दछौ— हामी आत्मा परमधाममा रहनेवाला हौ। हामी आत्मा नै देवी-देवता कुलमा आउनेछौ र फेरि ८४ जन्म भोग्ने छौ। हामी आत्मा नै फेरि दैवी कुल, क्षत्रिय कुलबाट वैश्य, शूद्र कुलमा आउने छौ। शिवबाबा जन्म-मरणमा आउनुहुन्छ, केवल आएर स्वर्ग बनाउनुहुन्छ। गायन पनि छ— सत्ययुगमा सूर्यवंशी श्री लक्ष्मी-नारायणको राज्य घराना थियो। जसरी क्रिश्चियन घरानामा एडवर्ड द फस्ट, एडवर्ड द सेकेन्ड, थर्ड चल्ल। त्यसरी नै त्यहाँ पनि लक्ष्मी-नारायण द फस्ट, लक्ष्मी-नारायण द सेकेन्ड, थर्ड यस्तो ८ राज्य घराना चल्ल। अहिले तिमी ब्राह्मणहरूको तेस्रो नेत्र खुलेको छ। बाबा बसेर आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। तिमी यसरी ८४ को चक्र लगाएर यति-यति जन्म लिदै आएका हौ। वर्णको पनि एउटा चित्र बनाएका छन् जसमा देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र देखाएका छन्। अब तिमीलाई थाहा छ— हामी नै त्यो ब्राह्मण चोटी हौ। यतिबेला हामी हौ

ईश्वरीय सन्तान प्राक्किंकलमा। यतिबेला राजयोग र ज्ञानबाट हामीलाई अपार सुख मिल्छ। कसैले त सूर्यवंशी राजा रानीको वर्सा लिन्छन्, कोही चन्द्रवंशीको। सारा राजधानी स्थापना भइरहेको छ। हरेकले आफ्नो पुरुषार्थद्वारा त्यो पद पाउँछन्। अहिले पढ्दा-पढ्दै हाम्रो शरीर छुट्यो भने हामीलाई कुन पद मिल्छ? यो कसैले सोध्यो भने बाबा बताउन सक्नुहुन्छ। योगले नै आयु बढ्छ, विकर्म विनाश हुन्छ। पतितबाट पावन बन्ने अरू कुनै उपाय छैन। पतित-पावन भन्ने बित्तिकै भगवान याद आउँछ। भगवान को हुनुहुन्छ, यो जान्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै भारतखण्डमा, यो मेरो अवतरण भूमि हो। सोमनाथको मन्दिर कति भव्य थियो! यो बाबाले नै बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, जसको फेरि पछि गएर शास्त्र बन्छन्। भक्तिमार्गमा नै यी यादगार बन्न सुरु हुन्छ। जब पुजारी बन्छन् तब सबैभन्दा पहिला सोमनाथको मन्दिर बनाउँछन्। भारतवर्ष त सत्ययुग त्रेतामा धेरै धनवान् थियो। मन्दिरहरूमा अथाह धन थियो। हीरातुल्य थियो। अहिले त कंगाल कौडीतुल्य बनेको छ। फेरि बाबा आएर हीरातुल्य बनाउनुहुन्छ। सारा वृक्ष जीर्ण अवस्थामा पुगेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो अनुहार त हेर, लक्ष्मी-नारायणलाई वरण गर्न लायक छु? नारदको कथा छ नि। पतित आत्माले पवित्र लक्ष्मी अथवा नारायणलाई कसरी वरण गर्न सक्छ? विकारमा गयो भने फेरि पासपोर्ट नै क्यान्सिल हुन जान्छ। आफूले आफैलाई हेर्नु पर्छ, के मैले यस्तो पुरुषार्थ गरेको छु जसले गर्दा बाबा मम्माको गद्दी-नशीन बन्न सकौं। यो हो नै पतित दुनियाँ। पवित्रता हो मुख्य। अहिले त नो हेल्थ, नो वेल्थ, नो हैप्पीनेस। यो रुण्यको पानी समान (मृगतृष्णा) राज्य हो। यस सम्बन्धमा दुर्योधनको कथा शास्त्रमा पनि छ। दुर्योधन विकारीलाई भनिन्छ। द्रौपदीले भन्छिन्— हाम्रो लाज बचाउनु होस्। यिनीहरू द्रौपदीहरू हुन् नि। बाबा कति राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ, जति बुद्धियोग पूरा लागेको हुन्छ त्यति धारणा पनि हुन्छ। पढाइ ब्रह्मचर्यमा नै पढिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमलफूल समान रहनु पर्छ। दुवैतर्फ कर्तव्य पूरा गर्नु छ, मर्नु पनि अवश्य छ। मर्ने बेलामा मनुष्यहरूलाई मन्त्र दिइन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरू सबै मर्नेवाला छौ। म कालहरूको पनि काल सबैलाई वापस लिएर जानेवाला हुँ, त्यसैले खुशी हुनुपर्छ नि। जसले राम्रो सँग पढ्छ ऊ नै स्वर्गको मालिक बन्छ। नपढेमा प्रजापद पाउनेछ। यहाँ तिमी आएका छौ राज्यपद प्राप्त गर्न। यो पढाइ हो, यसमा अन्धश्रद्धाको कुरै छैन। यो पढाइ हो राजाईको लागि। जसरी त्यो पढाइको लक्ष्य उद्देश्य हुन्छ, वकिल बन्नु छ भने योग अवश्य पढाउनेवाला टीचर सँग राख्नु पर्छ। यहाँ तिमीलाई भगवानले पढाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँ सँग योग लगाउनु पर्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म धेरै टाढा परमधाम देखि आउँछु। परमधाम कति माथि छ। सूक्ष्म वतनभन्दा पनि माथि छ। त्यहाँ देखि आउनमा मलाई एक सेकेन्ड लाग्छ। आत्माभन्दा तीव्र गति अरू कुनैको हुन सक्दैन। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति दिन्छु। जनकको उदाहरण छ नि। अहिले त नर्क पुरानो दुनियाँ हो। नयाँ दुनियाँ स्वर्गलाई भनिन्छ। बाबा नर्कको विनाश गराएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। बाँकी उहाँलाई सर्वव्यापी भनेर के मिल्छ? केही पनि मिल्दैन। बाबा त आएर स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। अरू सबै आत्माहरू शान्तिधाम जान्छन्। आत्मा अमर छ, त्यसलाई पार्ट पनि अमर मिलेको छ। फेरि आत्मा सानो-ठूलो कसरी हुन सक्छ! आत्मा हो नै तारा। सानो-ठूलो हुँदैन। अहिले तिमी हौ गड फादरली स्टुडेन्ट, गड फादर नलेजफुल, ब्लिसफुल हुनुहुन्छ। उहाँ तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ— यो पढाइबाट

हामी नै देवी-देवता बन्नेछौं। तिमीले विश्वको सेवा गरिरहेका छौ। सबैभन्दा पहिला त बाबाको बन्नु पर्छ, अरू ठाउँमा त गुरुको साथमा जान्छन्, उनको बन्छन् अथवा उनैलाई आफ्नो गुरु बनाउँछन्। यहाँ त हुनुहुन्छ बाबा। त्यसैले पहिला बाबाको बच्चा बन्नु पर्छ। बाबा बच्चाहरूलाई आफ्नो सम्पत्ति दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीले सट्टापट्टा गर। तिमी मूल्यहीन चीज मलाई, मेरो सबैथोक तिमीलाई। देह सहित जे जति छ त्यो सबै मलाई देऊ, म तिमी आत्मा र शरीर दुवैलाई पवित्र बनाइदिन्छु अनि फेरि राजाई पद पनि दिन्छु। तिमी साथमा जे छ त्यो सबै बलि चढाऊ। मलाई ट्रस्टी बनाऊ, मेरो श्रीमतमा चल। जनकले राज्य-भाग्य सहित बलि चढे। त्यसैले उनलाई जीवन मुक्ति मिल्यो। बाबा यो सबथोक हजुरकै हो। बाबा हजुरले भन्नुहुन्छ— मलाई आफ्नो बच्चा (वारिस) बनाऊ। म २१ जन्म तिमीलाई वारिस बनाउँछु। तिमी केवल मेरो मतमा चल। आफ्नो काम धन्दा गर, बेलायत जाऊ, जे गर, तर मेरो मतमा चल। सावधान रहनु छ। मायाले घरी-घरी पछार्छ। तर कुनै पनि विकर्म गर्नुछैन। कदम-कदम श्रीमतमा चल्नु पर्छ तब नै तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। बाबा त दाता हुनुहुन्छ, केवल तिमीलाई ट्रस्टी बनाउनुहुन्छ। भन्ने पनि गछौं— बच्चा, धन आदि सबै भगवानले दिनु भएको हो। अब भगवानले भन्नुहुन्छ— मलाई देऊ। म सट्टा-पट्टा गर्छु। म प्रतिज्ञा गर्छु— श्रीमतमा चल्छौ भने तिमीलाई यस्तो श्रेष्ठ बनाउँछु। यो हो राजयोग। यी लक्ष्मी-नारायण पनि राजयोगले यस्तो बनेका हुन्। बिडला जसले लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर बनाएका छन्, उनी स्वयंले यी लक्ष्मी-नारायण यति धनवान् कसरी बने भन्ने कुरा जान्दैनन्। अहिले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यहाँका गरिब वहाँ धनवान् बन्छन् र धनवानहरूको सबै धन माटोमा मिल्छ। अच्छा —

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) माता-पिताको गद्दीनशीन बन्नको लागि पवित्रताको धारणा गर्नु छ। दुवैतर्फ कर्तव्य पूरा गर्दै पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ।
- २) कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन। धेरै सावधान भएर श्रीमतमा चलिरहनु छ। ट्रस्टी अवश्य बन्नु छ।

वरदानः— अनुहारद्वारा सम्पन्न स्थितिको झलक र फलक देखाउने सर्व प्राप्ति स्वरूप भव

संगमयुगको ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो— सदा सुख-शान्तिको, खुशीको, ज्ञानको, आनन्दको झूलामा झुल्नु। सर्व प्राप्तिहरूले सम्पन्न स्वरूपको अविनाशी नशामा स्थित रहनु। अनुहारमा प्राप्ति नै प्राप्ति छ, त्यस सम्पन्न स्थितिको झलक र फलक देखियोस्। जस्तै स्थूल धनले सम्पन्न राजाहरूको अनुहारमा पनि त्यो चमक थियो, यहाँ त अविनाशी प्राप्ति छ, त्यसैले प्राप्तिहरूको रूहानी झलक र फलक अनुहारबाट देखियोस्।

स्लोगनः— भाग्यवान ऊ नै हो, जो सदा खुशी रहेर खुशीको खजाना बाँडिरहन्छ।